

Léka Géza

ARANYALMA HULLT

De tudtad, Bandi, Rózsa Bandi,
beszélni akkor kell, ha szádat
befogva oldaladon jön ki,
ha emberebb ember a bánat.

Arcod sárga volt már, báva Hold,
szemed olaját is kilopták.
S meg-megkopasztott hisz, kurva volt
utolsó szerelmed, a Bosnyák.

Nem érdekes, csak szólva szólhass,
súgtad a nyolcvankettes trolin.
Fölidéztük a Gólt, a Gólpaszt,
s hogy lábát törte a svéd Brolin.

Az ajtóból még visszánéztem.
Aranyalma hullt, mintha szórják,
szél cselezett a Tihany téren,
összefejeltek mind a rózsák.

SOHA SE VOLTÁL

lizingelted csak a szerelmet
havonta tömte zsákját az ördög
kellett egy férfi aki mellett
részletre lehet majd tündökölnöd

gallér alá szúrt jelvény voltam
törbecsált betyár százszor és százszor
ki-kitörtem tőled tébolyultan
világvárosi rózsa sándor

ma már tudom rólam szólt minden
meddig bírom hogy soha se voltál
én léteztem csak bagóért ingyen
se magzat se méhfal se oltár

DEHOGY SZELELTEM ÉN EL

Dehogy szeleltem én el,
Beszéljen bárki, bármit!
Ne higgyetek a szónak,
szakadjon plafon, kárpit!
Szakadjon plafon, kárpit!

Marcikám, kis Veronkám,
hiányotok bemocskol.
Hej, pedig alattatok
karom szakadt le sokszor.
Karom szakadt le sokszor.

Tizenhét évig vártam,
megindul majd a kordé,
amit hintónak hittem,
mert hitem, eröm volt még.
Mert hitem, eröm volt még.

Könnyeztem minden délben,
sirattam, amint ketten
kéz a kézben jöttök, hisz
magamnak integettem.
Magamnak integettem.

És integetek most is,
dehogy szeleltem én el!
A vakvilág állt arrébb –
csacsim mögötte lépdél.
Csacsim mögötte lépdél.

Egy „följebbről” induló költő versei elé

Puskás Attila nem huszonéves. Persze nem mostanában kezdte a versírást, de valamiért, ki tudja, miért, várt velük. A titoknak nem kizárt, hogy szemérmesség, félszegség a kulcsa, de az is lehet, hogy valami eredendő költői gondolat. Nem gondolja ugyanis, hogy a versei jobbak lesznek csak attól, hogy megjelennek, csak attól, ha olvasott lapokban jelennek meg. Legbelül ezt mindannyian így gondoljuk, de ha már kész van a vers, jön az a pillanat, amikor gondolkodás nélkül adjuk postára, és eszünkbe sem jut, hogy meghagyjuk a magunk örömeinek.

Puskás Attila, talán ő maga sem tudja: nem terméknek, hanem egy ősi, áldott állapot gyümölcsének tekinti a verseit, tisztább, költőbb költő, mint legtöbbszörünk. Mint mindannyiunk. A versei is erről a tisztaságról beszélnek, nem látszik rajtuk a folyóiratvilágból semmi, abból a világból, ahol a prózákhöz, kritikákhoz hasonló szövegnek tekintik a verseket, CTRL + C és CTRL + V gombok által mozgatható, tördelendő, adott díjszabás szerint tiszteletdíj-köteles anyagnak. Puskás verseinek nincs is közük ehhez. Minden verse igazi vers. Csettintős a végük.

Ő nem fogja a kezdő költők számlétráját végigjárni – följebbről indul. Magam az ördög megbízottjaként küldözgetem Puskás Attila vegytiszta, született verseit több helyre, és még nem találkoztam visszautasítással. Van igazság.

Szálinger Balázs

Puskás Attila

Ünnep

akik szeretnek engem

és akik ismernek
jól
felszeletelnek

választanak

megvesznek egy szimpatikusnak
mondottat
a tucat egyforma darab közül

nincs tejszínhab felirat
marcipándísz figura

tepsis krumpli vagyok
zsírban tocsogó tepsis krumpli
és köszönök szépen mindent
igazán megható

igazán nagyszerű
minden most
csuda jó
igazán zsír

csupa kövér nagybetű

Zöld színû hintalovat!

Azon tûnödöm,
miért nem gyártanak
zöld színû hintalovat.
Még sohasem láttam olyat.

Zöld színû lenne
a kantárja, nyerge,
zöld színû lenne a nyihogása...
Kinek van ez ellen kifogása?

Mese

Útra kélt két vándor
Sándor és Tóbiás
Sándor inkább törpe mint óriás

Tóbiás inkább óriás
Mint törpe
Hétszer járták a világot körbe

Nohát

Láttak száz csodát
Áthajóztak tengeren
Leküzdöttek hegyeket

Nincs tovább
Most már tényleg csend legyen
Aludjatok gyerekek

Mester

Legényeim felnéznek rám
Jól megélek nincs panaszom
Jó üzletnek nem kell reklám
Ami marad tiszta haszon

Boltom előtt úrilányok
Korzóznak én zsírpapíron
És rossz fésűn muzsikálok
A munkát még bírva bírom

Legényeim sörér' mentek
Pihenek van fertály órám
Belélegzek kövér csendet
Művészt innen eltájolnám